

Katowice, 1 kwietnia 2010 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI

NP/II/0911/122/10

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 757/LVI/10 Rady Miejska w Sosnowcu z dnia 25 lutego 2010 roku w sprawie stypendiów w sporcie kwalifikowanym dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie sportowym w dyscyplinach indywidualnych w części określonej w § 4 ust. 2 lit. d załącznika do przedmiotowej uchwały, jako niezgodnej z przepisem art. 2 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Sosnowcu określiła warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów w sporcie kwalifikowanym dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie sportowym w dyscyplinach indywidualnych. Przepisem § 4 ust. 2 załącznika do przedmiotowej uchwały zawarła regulacje dotyczące pozbawiania powyższych stypendiów. Jako jedną z przyczyn powodujących utratę przez zawodnika stypendium Rada wskazała naruszenie przez niego **norm etyczno – moralnych** (§ 4 ust. 2 lit. d).

Kompetencje do podjęcia przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Sosnowcu wywiodła

z przepisu art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Z 2005 r. Nr 155, poz. 1298 z późn. zm.). Zgodnie z jego brzmieniem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania

i pozbawiania stypendiów sportowych dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe

w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym.

Uchwała rady podjęta na tej podstawie prawnej ma charakter aktu normatywnego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Przyznanie jej takiego charakteru przesądza o konieczności formułowania zawartych w niej postanowień precyzyjnie realizujących delegację ustawową. Akty prawa miejscowego będąc źródłami prawa powszechnie obowiązującego zawierają w swej treści dyrektywy wyznaczające adresatom pewien sposób zachowań w formie czy to: nakazów, zakazów lub uprawnień. Niezbędnymi elementami składowymi norm zawartych w aktach prawa miejscowego są: określenie adresatów, okoliczności, w których norma ta znajdzie zastosowanie oraz sposobu zachowania się. Z uwagi na to, że normy danego aktu prawnego rodzą określone skutki w sferze prawnej ich adresatów powinny one być sformułowane w taki sposób, aby nie powodowały żadnych trudności interpretacyjnych.

Tymczasem, pomimo wyraźnej i precyzyjnej delegacji ustawowej przewidzianej przepisem art. 35 ust. 2 ustawy o sporcie kwalifikowanym, Rada Miejska w § 4 ust. 2 lit. d załącznika posłużyła się zwrotem niedookreślonym, czyniąc tym samym unormowania przedłożonego aktu w kwestionowanym zakresie niejednoznacznymi i niejasnymi dla przeciętnego odbiorcy. Uzależniła ona utratę przez adresatów uchwały przyznanego im prawa od przesłanki właściwie niezweryfikowalnej. Rada uznała bowiem, że przyczyną skutkującą pozbawieniem zawodnika stypendium, jest naruszenie przez niego nieskodyfikowanych ani nigdzie nie określonych i znikąd nie wynikających "**norm etyczno – moralnych**". Rada tym samym wprowadziła trudną do zastosowania i oceny przesłankę, zaistnienie której niesie jednak za sobą daleko idące i dotkliwie dla osób uprawnionych konsekwencje. Zastosowała ona czysto subiektywne i nieskonkretyzowane kryterium ocenne, w oparciu o które niemożliwym byłoby dokonanie prawidłowej i obiektywnej subsumpcji.

Podstawową zasadą państwa prawnego jest to, że władze publiczne działać mogą jedynie na podstawie i w ramach prawa oraz czynić tylko to, co prawo im dozwala lub

nakazuje, obywatele zaś mogą czynić to wszystko, czego im prawo nie zakazuje. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa i jasność prawa (w tym zasadę komunikatywności tekstu prawnego sprowadzającą się do jego precyzji i zrozumiałości). Akt normatywny (którym niewątpliwie jest niniejsza uchwała) powinien czynić zadość określonym wymaganiom przejrzystości i klarowności, musi być skonstruowany w taki sposób, aby jego treść była zrozumiała i właściwie odczytana przez jego przeciętnego adresata (*por. orzeczenie TK z dnia 19 czerwca 1992 r., sygn. akt U. 6/92, OTK 1992, cz. I, s. 302-303 oraz wyrok z dnia 10 listopada 1998 r., sygn. akt K. 39/97, OTK 1998, nr 6, poz. 99*). W orzecznictwie sądowoadministracyjnym zwraca się uwagę na konieczność redagowania uchwał w sposób zwięzły, jednoznaczny i precyzyjny. Naczelny Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 6 czerwca 1995 roku stwierdził: *"uchwały podejmowane przez organy samorządowe (...) muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego"* (sygn.akt SA/Gd 2949/94).

Wprowadzenie przez Radę Miejską w Sosnowcu tak nieskonkretyzowanej i nieczytelnej przesłanki, jaką jest "naruszenie norm etyczno - moralnych" powoduje wątpliwości interpretacyjne uchwały i w konsekwencji tego trudności z jej wykonaniem.

Uwzględniając wskazane wyżej okoliczności rozstrzygnięcie należy uznać za uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk